Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Breviarium Benedictinum, Pars aestivalis - Cod. Lichtenthal 131

[Frauenalb], [1518 Druck; Handschrift 1. Hälfte 16. Jh.]

Vigilie defunctorum

urn:nbn:de:bsz:31-40541

Visual Library

Miſere nři. Qui paſſ⁹ es p
nobꝫ. Ve⁹in adiu. ꝛc. Gl'ia.
Sicut erat. ꝛc. ¶ Ad matu.
Patris ſapiētia vi-
tas diuina. De⁹ hō
capt⁹ ē hora matu
tina. A ſuis diſci-
pul ꝛ notꝫ derelict⁹. Judeis
ē vēdit⁹ tradit⁹ ꝛ afflict⁹. ℣. ꝛ
horo. vt intra ¶ Ad .j.
Hora pma duct⁹ ē ieſ⁹
ad pilatū. Falſis teſtimōijs
mľtū accuſatū. In collū pcu
tiūt manib⁹ ligatū. Vultum
ei⁹ ꝯſpuūt vt ē pphetatum.
Crucifige ¶ Ad .iij.
clamitāt hora ť'tiarū.
Illuſ⁹ iduit veſte purpurarꝫ
Caput ei⁹ pūgit corona ſpi
narꝫ. Crucē fert ī hūerꝫ ad lo
cū penarū. ¶ Ad .vj.
Hora ſexta ieſ⁹ ē cruci
ꝯclauat⁹. Pre tormētꝫ ſitiēs
felle ſaturat⁹. Pēdēs cū la
tronib⁹ cū eis reputat⁹. Si-
niſter eū reprobat latro ſce
lerat⁹. ¶ Ad nonam.
Hora nona dñs ieſus
expirauit. Hely clamās aīaꝫ
pri ꝯmēdauit. Lat⁹ ei⁹ lācea
miles pforauit. Terra tūc
ꝯtremuit ꝛ ſol ſe obſcurauit
De cruce de (Ad vesp.
ponit hora veſptina.
Fortitudo latuit ī mēte di-
uina. Talē mortē ſubijt vite
medicīa. Heu corona gl'e la
cuit ſupina. ¶ Ad ꝯpl.
Hora ꝯpletorij dat ſe
pulture. Corp⁹ xpi nobile vi
te ſpes future Cōdit aroma
te ꝯplēt ſcripture. Jugis ſit
mēoria mors hec mihi cure.
℣. Propo filio ſuo nō pepcit
de⁹. Sꝫ p nobꝫ oīb⁹ tradidit
illū. Dñs vobi. ꝛc. Or.
Domine ieſu xpe fili
dei viui pone paſſionē crucē
ꝛ mortē tuā int iudiciū tuū
ꝛ aīas nřas nūc ꝛ ī earꝫ exi-
tu et largiri digneris viuis
mīaꝫ ꝛ graꝫ dfūctꝫ reqē ꝛ ve
niā eccl'ie pacē ꝛ ꝯcordiā et
nobꝫ pctōrib⁹ vitā et letitiā
ſēpitnā. Qui viuis ꝛ regnas
cū dō pre ī vni. Dñs vo. Bñ
dicam⁹ do. Fideliū. ꝛc ¶ In
cipiunt vigil. defū. ꝑ. cxviij.
Dilexi. ꝑ. xlij. ā. Pla-
cebo dño ī regiōe
viuorꝫ. ꝑ. cxix. Ad
dñm cuꝫ tribu. ro.
xlvij. ā. Heu me q̄ ī colatus
me⁹ plōgat⁹ ē. ꝑ. cxx. Leua-
ui. r. xlviij. ā. Dñs cuſtodit te
ab oī malo cuſtodiat aīaꝫ tu
am dñs. ꝑ. cxxix. De pfū. ro.
xlviij. ā. Si inīqtates obſua
uerꝫ dñe dñe qs ſuſtinebit?
ꝑ. cxxxvij. Cōfitebor. r. l. an.
Opa manuuꝫ tuarꝫ dñe ne
dſpicias. ℣. Audiui vocē de

celo dicentem mihi. Scribe
bti mortui q̇ in dño moriũt.
Ad mgt ã. Oẽ qd dat mihi
pr̃ ad me veniet ⁊ eũ q̇ venit
ad me nõ eiiciã foras. Jn. j.
no. p̃. v. Verba. r. j. ã. Dirige
dñe de⁹ me⁹ ĩ cõſpectu tuo
viã meã. p. vj. Dñe ne. j. r. j. ã.
Cõuertẽ dñe et eripe aĩam
meã qm̃ nõ ẽ in morte q̇ me
mor ſit tui. p. vij. Dñe deus
me⁹. ro. ij. ã. Neqñ rapiat vt
leo aĩaꝫ meã dũ nõ ẽ q̇ redi
mat neq̄ꝫ q̇ ſaluũ faciat. V⁹.
Dirige dñe de⁹ me⁹. Jn cõ-
ſpectu tuo viã meã. l. j. Job.
Parce mihi dñe: (vij.
nihil ẽi ſũt dies mei.
Quid eſt hõ q̇ magnificas
eũ: aut q̇d apponis erga eũ
cor tuũ? Viſitas eũ diluculo:
⁊ ſubito ꝓbas illũ. Uſq̄ꝫ q̇ ñ
ꝑcis mihi: nec dimittꝭ me vt
glutiã ſaliuã meã? Peccaui
Quid faciã t̃ o cuſtos hoĩꝫ?
Quare poſuiſti me ꝯtrariũ
tibi: ⁊ fact⁹ ſuꝫ mihimetipſi
grauis? Cur ñ toll' pctm̃ me
um: ⁊ q̄re nõ aufers ĩiq̇tatẽ
meã? Ecce nũc ĩ puluẽ dor-
miã: ⁊ ſi mane me q̄ſierꝭ nõ
ſubſiſtã. R. Redẽptor me⁹ vi
uit ⁊ ĩ nouiſſio reſurgã Et re
renouabũt dnuo oſſa mea ⁊
ĩ carne mea videbo dñꝫ meũ
V. Lauda aĩa mea dñꝫ lau-
dabo dñꝫ ĩ vita mea pſallaꝫ
deo meo q̄diu ero. Et. l. c. ij.
Tedet aĩam Job. x.
meã vite mee: dimittã
aduerſũ me eloq̇ũ meũ Lo
quar ĩ amaritudĩe aĩe mee:
dicã deo: noli me ꝯdẽpnare
Jndica mihi: cur me ita iu-
dices. Nũq̇d bonũ t̃ videt ſi
calũnierꝭ ⁊ opp̄mas me op⁹
manuũ tuaꝝ: ⁊ ꝯſiliũ ĩpioꝝ
adiuues? Nũq̇d ocl'i carnei
tibi ſũt aut ſicut videt hõ et
tu videbis? Nũq̇d ſicut dies
hoĩs dies tui et ãni tui ſicut
hũana ſũt tpa: vt q̄ras ĩiq̇ta
tẽ meã ⁊ pctm̃ meũ ſcruterꝭ
Et ſcias q̇ nihil ĩpiũ fecerĩ:
cũ ſit nemo q̇ de manu tua
poſſit eruẽ. R. Abſolue dñe
aĩas eoꝝ ab oĩ viculo deli-
ctoꝝ nõ eas tormẽtũ mortꝭ
attigat. Nõ reoꝝ cathena
cõſtrigat ſꝫ miſeratio tua in
pacis eas ac lucis regione
ꝯſtituat. V. Si q̇ ill' ſint dñe
digne cruciatibus culpe tu
eas grã lenitatis indulge.
Non. l. c. iij. Job. x. cp.
Man⁹ tue dñe fecerũt
me: ⁊ plaſmauer̃t me totũ ĩ
circuitu: ⁊ ſic repẽte p̄cipi
taſ me. Memẽto q̄ſo q̄ ſicut
lutũ feceris me: ⁊ in pulue-
rẽ reduces me. Nõne ſicut
lac mulſiſti me: ⁊ ſicut caſeũ

me coagulaſti: Pelle ⁊ car-
nibꝰ veſtiſti me: oſſibꝰ ⁊ ner-
uis cõpegiſti me. Uitam et
miam tribuiſti mihi: ⁊ viſita
tio tua cuſtodiuit ſpm̃ meũ
R. Deꝰ et'ne i cuiꝰ hũana cõ
ditio ptãte cõſiſtit aïas oiꝫ
fideliũ defũctoꝝ q̃s ab oibꝰ
abſolue pctis. Ut penitẽtie
fructũ quẽ volũtas eoꝝ op
tauit p̄uẽti mortalitate nõ p
dãt. V. Qui i cruce poſitꝰ la-
tronẽ ſero penitẽtẽ ſuſcepi-
ſti eorũ p̄camur pie pctã di-
lue. Ut. In .ij. noct. ps. xxij.
Dñs re. f. vij. ã. In loco paſ
cue ibi me collocauit. ps.
xxiiij. Ad te dñe. f. vij. ã. De
licta iuuẽtutꝫ mee ⁊ ignorã-
tias meas ne meminerꝫ dñe
ps. xxvj. Dñs illu. fo. viij. ã.
Credo videre bona dñi i tra
viuẽtium. V. A porta inferi
Erue. Lectio. iiij. Job. xiij.

R Eſpõde mihi. Quan
tas habeo iiquitates
⁊ pctã Scelera mea ⁊ deli-
cta oñde mihi. Cur faciẽ tu
am abſcõdis: ⁊ arbitrarꝫ me
iimicũ tuũ? Cõtra foliũ qđ
vẽto rapit oñdis potẽtiã tu-
am: ⁊ ſtipulã ſiccã pſeq̃ris.
Scribis eni ↄtra me amari
tudines ⁊ ↄſumẽ me vis pec
catꝫ adoleſcẽtie mee. Poſui-
ſti i neruo pedẽ meũ: ⁊ obſ-
uaſti oẽs ſemitas meas: et
veſtigia pedũ meorũ ↄſide-
raſti Qui q̃ſi putredo cõſu-
mẽdꝰ ſũ: ⁊ q̃ſi veſtimẽtum qđ
cõmedit a tinea. R. Memẽ
to q̃ſo dñe ꝙ ſicut lutũ fece
ris me ⁊ i puluerẽ reduces
me. Nõne ſicut lac mulſiſti
me et ſicut caſeũ me coagu
laſti pelle ⁊ carne veſtiſti me
oſſibꝰ et neruis ↄpegiſti me
V. Uitã ⁊ miaꝫ tribuiſti mi-
hi ⁊ viſitatio tua cuſtodiuit
ſpm̃ meũ. Nõne. Lectio. v.

H Omo natꝰ (Job. xiiij
de muliere / breui vi-
uẽs tpe: replet mltis miſe-
rijs. Qui q̃ſi flos egredit et
ↄterit: ⁊ fugit velut vmbra:
⁊ nũꝗ̃ i eodẽ ſtatu pmanet.
Et dignũ ducꝫ ſr̃ huiuſcemo
di apire oclos tuos: ⁊ addu
cere eũ tecũ i iudiciũ: Quis
pt facẽ mũdũ de imũdo ↄce
ptũ ſemie: Nõne tu q̇ ſolꝰ es
Breues dies hois ſt: nũerꝰ
mẽſiũ eiꝰ apđ te ẽ Cõſtituiſti
termios eiꝰ q̇ p̄teriri nõ pote
rũt. Recede ḡ paululũ ab eo
vt q̇eſcat: donec optata ve-
niat ſicut mercennarij dies
eius. R. Ne tradas dñe be-
ſtijs aïas ↄfitẽtium tibi. Et
aïas paupeꝝ tuoꝝ ne obli-
uiſcarꝫ i finẽ. V. Memorare q̃
ſit nr̃a ſubſtãtia dñe et qꝛ nõ

vane cõſtituiſti filios hoim̃.
Etaias. Lec.vj. Job.xiiij.
Quis mihi tribuat vt ĩ
inferno ꝓtegas me et
abſcõdas me donec ꝑtrãſe=
at furoꝛ tu⁹ ⁊ ↄſtituas mihi
tp̃s ĩ q̃ recoꝛderis mei? Putaſ
ne moꝛtu⁹ hõ rurſum viuat?
Cũctis dieb⁹ q̃b⁹ nũc militoꝛ
expecto donec veniat ĩmuta
tio mea: vocabis me: ⁊ ego rñ
debo tibi. Opi manuũ tuaꝝ
poꝛriges dexterã. Tu q̃dez
greſſ⁹ meos dinumeraſti: ſz
ꝑce pctis meis. ℞. Rogam⁹
te dñe deus nr̃ vt ſuſcipias
aias eoꝝ defũctoꝝ p q̃b⁹ ſã
guinẽ tuũ fudiſti. Recoꝛda=
re q2 puluis ſum⁹ ⁊ hõ ſicut
fenũ ⁊ flos agri. ℣. Miſericoꝛs
et miſatoꝛ ⁊ iuſte dñe. Re.
Jn.iij.noc.ps.xxxix. Expe=
ctãs. f.xiiij.a. Cõplaceat ti=
bi dñe vt eruas me dñe ad
adiuuãdũ me reſpice. ps.xl.
Btũs q̃ itel. f.xiiij.a. Sana
dñe aiaz meã q2 peccaui tibi
p.xlj. Queãd. f.xiiij.a. Siti
uit aia mea ad deũ fontẽ vi=
uũ qñ veniã ⁊ apparebo añ
faciẽ dñi. ℣. Jn memoꝛia
etna erit iuſti. Ab audi. l.vij
Spũs me⁹ at Job.xvij.
Stenuabit: dies mei bre
uiabũt: ⁊ ſolũ mihi ſupeſt ſe
pulchꝛũ. Nõ peccaui: ⁊ ĩ ama
ritudinib⁹ moꝛat ocul⁹ me⁹.
Libera me dñe ⁊ pone me
iuxta te: ⁊ cui⁹ vis man⁹ pu=
gnet ↄtra me. Dies mei trãſ
ierũt cogitatiões mee diſſi=
pate ſũt toꝛq̃ntes coꝛ meũ.
Noctẽ vterũt ĩ diẽ: ⁊ rurſũ p⁹
tenebꝛas ſpero lucẽ. Si ſuſ
tinuero ĩfern⁹ dom⁹ mea ẽ: ⁊
ĩ tenebꝛis ſtraui lectulũ meũ
Putredĩ dixi Pr̃ me⁹ es: mr̃
mea ⁊ ſoroꝛ mea vmib⁹. Ubi
ẽ ḡ nũc p̃ſtolatio mea ⁊ pa=
tiẽtia mea? Tu es dñe de⁹
me⁹. ℞. Cogñſcim⁹ dñe q2
pcãuim⁹ veniã petim⁹ quã ñ
meremur. Manũ tuã poꝛri
ge lapſis q̃ latroni ↄfitẽti pa
radiſi ianuã apuiſti. ℣. Uita
nr̃a ĩ doloꝛe ſuſpirat ⁊ ĩ ope
nõ emẽdat ſe expectãs non
coꝛrigimur ⁊ ſi vidicas ñ du
ram⁹. Ma. lc.viij. Job.xix.
Pelli mee ↄſũptis car=
nib⁹ adheſit os meũ
⁊ dreliċta ſũt tãtũmõ labia
circa dẽtes meos. Miſemi
mei miſemi mei ſaltez vos
amici mei: q2 man⁹ dñi teti
git me Quare pſeq̃mi me ſi
cut de⁹: ⁊ carnib⁹ meis ſatu=
rami. Quis mihi tribuat vt
ſcribãt ſmões mei Quis mi
hi det vt exarẽt ĩ libꝛo ſtilo
ferreo ⁊ plũbi lamia: vl̃ cel
te ſclpãt ĩ ſilice? Scio eĩ ꝙ

redēptor meꝰ viuit: ⁊ ī nouiſ
ſimo die de t̃ra ſurrecturus
ſim: ⁊ ruſū circūdabor pel-
le mea: ⁊ ī carne mea videbo
deū. Quē viſurꝰ ſū ego ipſe: ⁊
ocl'i mei ꝯſpecturi ſunt: ⁊ nō
aliꝰ. Repoſita eſt hec ſpes
mea ī ſinu meo. ℟. Quō ꝯfi
tebor t̃ dñe deꝰ meꝰ qñ vene
ris ī iudicio tuo q: cor mun
dū nō cuſtodiui aīaȝ meā ī
carne poſitā pollui/tēplum
corpis mei de ope īiq̃tatꝫ coī
q̇naui ꝑcor te dñe añq̃ diſcu
tias Miſere mei. ℣. Tibi ſo
li pec. do. f. ix. ma. xij
Vir fortiſſimꝰ iudas
collatiōe fctā. xij. milia drag
mas argēti miſit hieroſoly-
mā offerri ea ibi ꝑ pctis mor
tuoꝝ: iuſte ⁊ religioſe de re-
ſurrectiōe cogitās. Niſi eni
eos q̇ ceciderāt r̃ſurrecturoſ
ſperaret: ſupfluū videret ⁊ va
nū orar̃ ꝑ mortuis Sȝ q: ꝯſi
derabat ꝙ hi q̇ cum pietate
dormitionē acceperāt: opti
mā hērēt repoſitā gr̃aȝ Scā
ḡ ⁊ ſalubris eſt cogitatio ꝑ
defūctis exorare: vt a pctis
ſoluant̃. ℟. Libera me dñe
de morte et̃na ī die illa tre-
mēda. Qñ. ce. mo. ſt̃ ⁊ t̃ra. ℣.
Dies illa dies ire: dies cala
mitatꝫ et miſie dies mag. ⁊
ama. valde. Qñ. Ad l. ps. l.
Miſere. f. xvij. ā. Exl'tabūt

oſ. hūi. ps. lxiij. Te decȝ. f. xxi
ā. Exaudi do. orō. meā ad te
oīs ca. ve. ps. lxij. Deꝰ deꝰ. fo.
xxj. cū. ps. lxvi. Deꝰ miſe. fol.
xxij. ā. Me ſuſcepit dextera
tua dñe Cāti. ezechie. Ego
dixi. fol. liij. ā. A porta īferi
erue do. aīa. e. ps. cxlvij. Lau
date do. de ce f. liij. cū duo-
bus ſeqn. ā. Oīs ſpūs lau.
do. ℣. Audiui vo. d̃ ce. di. mi
hi: Scribe bti mortui q̇ ī do.
moriūt̃. Ad bñꝰ ā. Ego ſuȝ
reſurrectio ⁊ vita q̇ credit in
me ēt ſi mortuꝰ fuerit viuet ⁊
oīs q̇ viuit ⁊ credit in me nō
moriet̃ ī et̃nū. Pr̃ nr̃. Et ne.
℣. A porta īferi. Erue. Dñs
vo. Oremꝰ. Pro epo. Orō.
Deus q̇ int̃ ap̃l'icos ſacer-
dotes famulū tuū pōtificalē
dignitate vigere feciſti ꝑſta
q̄s: vt q̇rū vicē ad horā gere
bat ī t̃rꝭ eoꝝ q̊ȝ ꝑpetuo ꝯſor
tio letet̃ ī cel'. Pro ab. vl' ſa-
Na nobꝭ dñe vt (cerdo. orō.
aīaȝ faml'i abbatꝭ vl' ſacerdo
tis quā de huiꝰ ſcl'i eduxiſti
laborioſo certamie ſctōruȝ
tuoꝝ cetui tribuas eē ꝯſor-
tē. Pro parētibꝰ nr̃is. Orō.
Deus q̇ nos pr̃em ⁊ mr̃em
honorar̃ ꝑcipiſti miſere cle
ment̃ aīabꝰ parētū nr̃oꝝ: eo
rūq; pctā dimitte noſq; eos
in eterne claritatis gaudijs
fac videre: Pro fūdatoribꝰ

Propitiare q̄s dn̄e Oꝛo.
aïabꝰ fideliū tuoꝝ ⁊ p̄ſta: vt
q̇ de tuis donis in hoc loco
ꝑuigili cura noī tuo q̊tidia=
na p̄parauerīt obſeq̇a: ꝑpe=
tua cū ſctīs tuis ꝑfrui me=
reant̄ letitia. Pro frībꝰ ⁊ ſo=
Deus venie roꝛibꝰ nr̄is. Oꝛ.
largitoꝛ ⁊ hūane ſalutꝭ ama
toꝛ q̄s clemētiam tuā vt nr̄e
ꝯgregatiōis frēs ⁊ ſoroꝛes
q̇ ex hoc ſcl'o trāſierīt btā ma
ria ſp xgīe intercedēte cū oībꝰ
ſctīs tuis ad ꝑpetue btitu=
dinis ꝯſoꝛtiū ꝑuenir̄ ꝯcedas
Pro anniuerſarijs. Oꝛo.
Deus īdulgētiaꝝ dn̄e da fi
delibꝰ tuis q̊ꝝ ānuerſariuꝫ
depoſitiōis diē ꝯmemoꝛamꝰ
refrigerij ſedē q̇etꝭ btitudi=
nē luminis claritatē. Pro re=
cōmēdatꝭ ⁊ bn̄factoꝛibꝰ. Oꝛ.
Deus cuiꝰ mīe nō ē nūerꝰ ſu
ſcipe ꝓpitiꝰ p̄ces hūilitatis
nr̄e ⁊ aīabꝰ fideliū tuoꝝ q̄ no
bis ī orōnē ꝯmēdate ſūt ⁊ q̄
rū ſuſtētamur elemoſynis q̄
bꝰ tui noīs dediſti ꝯfeſſiōeꝫ
remiſſionē cūctoꝛum tribue
pctōꝝ. Pro ſubito defunct'
O p̄s ⁊ miſericoꝛs deꝰ ī cuius
hūana ꝯditio ꝑtāte cōſiſtit
aīas fideliū tuoꝝ q̄s ab oībꝰ
abſolue pctīs vt pn̄ie fructū
quē volūtas eoꝝ optauit p̄=
uenti moꝛtalitate nō ꝑdant.
Pro nobiſcū ſepultis. Oꝛo

Deus ī cuiꝰ miſeratiōe aïe fi
deliū req̇eſcūt fidelibꝰ tuis
hic ⁊ vbiq꞉ ī xp̄o q̇eſcētibꝰ da
ꝓpitiꝰ veniā pctōꝝ: vt a cun
ctis reatibꝰ abſoluti tecū ſi=
ne fine letent̄. Pro p̄ſn̄ti vel
recent̄ defūcto et ꝑ tricena.
Inclina dn̄e aurē tuā oꝛo.
ad p̄ces nr̄as q̇bꝰ miaꝫ tuā
ſupplicit̄ dep̄camur vt aïaꝫ
famuli tui quā d̄ ſcl'o migra
re iuſſiſti ī pacis ac lucis re
giōe ꝯſtituas et ſctōꝝ tuoꝝ
iubeas eſſe ꝯſoꝛtē. Pro fa=
Deꝰ cui ꝓpꝛiū ē (mulo. oꝛ.
miſereri ſꝑ et ꝑcere ꝓpitiare
aïe famuli tui et oīa eiꝰ pctā
dimitte vt moꝛtis vincul' ab=
ſolutos trāſire mereat̄ ad vi
Que (tā. Pro famula. oꝛo.
ſumꝰ dn̄e ꝑ tua pietate miſe
re aïe famul'e tue ⁊ a ꝯtagijs
moꝛtalitatꝭ exutā ī et̄ne ſal=
uatiōis ꝑtē reſtitue. ¶ Scien
dū q̄ ī vigilijs d̄fūctoꝝ ꝯue
tualit̄ dicendis q̇bus fuerit
miſſa ꝯuētualis attribuēda
ꝓ ꝑncipali coll'a dicēda eſt
vna ex p̄cedētibꝰ iuxta det̄=
miatiōnē p̄cedētꝭ ⁊ eiꝰ due
ſeq̄ntes q̄ vſuales dn̄r adiū
gēde ſꝫ ſub vna ꝯcluſiōe. In
reliq̇s āt offi. defūctoꝝ pu=
blice vel priuatim dicendis
eaſd̄ col. vſuales ſufficit re=
terati. In ꝯmemo. tn̄ oīm fi=
deliū defunctoꝝꝫ ſola oꝛo